# ДИРЕКТИВА 2009/83/ЕО НА КОМИСИЯТА

**от 27 юли 2009 година**

**за изменение на някои приложения към Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на техническите разпоредби относно управлението на риска**

**(текст от значение за ЕИП)**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции [1], и по-специално член 150, параграф 1, буква л) от нея,

като има предвид, че:

(1) За да осигурят съгласуваното изпълнение и прилагане на Директива 2006/48/ЕО в целия ЕС, Комисията и Комитетът на европейските банкови надзорници създадоха през 2006 г. работна група (Група по транспонирането на Директивата за капиталовите изисквания — ГТДКИ), която бе натоварена със задачата да обсъжда и разрешава въпроси, свързани с изпълнението и прилагането на посочената директива. Според ГТДКИ някои технически разпоредби, включени в приложения V, VI, VII, VIII, IX, X и XII към Директива 2006/48/ЕО, трябва да бъдат допълнително конкретизирани, за да се осигури съгласуваното им прилагане. Освен това някои разпоредби не съответстват на установените практики за разумно управление на риска на кредитните институции. Следователно е целесъобразно тези разпоредби да бъдат изменени.

(2) Целта за постигане на вътрешния пазар изисква да бъдат изяснени начините, по които дадена кредитна институция може да докаже, че има съществено прехвърляне на риск извън баланса ѝ. Целесъобразно е също така да се увеличи кредитният конверсионен коефициент за ликвидните улеснения, отпускани от кредитните институции за задбалансови дружества със специална цел.

(3) Поради това Директива 2006/48/ЕО следва да бъде съответно изменена.

(4) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Европейския банков комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

*Член 1*

Директива 2006/48/ЕО се изменя, както следва:

1. В приложение V, точка 8 се заменя със следното:

„8. Рисковете, произтичащи от секюритизационни сделки, по отношение на които кредитните институции са инвеститор, инициатор или спонсор, се оценяват и третират с помощта на целесъобразни политики и процедури. Тези политики и процедури гарантират по-специално, че икономическата същност на сделката е изцяло отразена в решенията, свързани с оценката и управлението на риска.“

2. Приложение VI, част 1 се изменя, както следва:

а) В точка 29 уводното изречение се заменя със следния текст:

„29. Експозициите към институции с остатъчен срок до падежа над три месеца, за които има кредитна оценка от призната агенция за външна кредитна оценка (АВКО), получават рисково тегло съгласно таблица 4 в зависимост от това, към коя от шестте степени в скалата за кредитно качество на оценките на приемливите АВКО се отнася според компетентните органи кредитната им оценка.“

б) В точка 31 уводното изречение се заменя със следния текст:

„31. Експозициите към дадена институция с остатъчен срок до падежа до три месеца, за които има кредитна оценка от призната агенция за външна кредитна оценка, получават рисково тегло съгласно таблица 5 в зависимост от това, към коя от шестте степени в скалата за кредитно качество на оценките на приемливите АВКО се отнася според компетентните органи кредитната им оценка:“

[1] ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

в) Точка 14 се заменя със следния текст:

„14. ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ ИНСТИТУЦИИ И ПРЕДПРИЯТИЯ С КРАТКОСРОЧНА КРЕДИТНА ОЦЕНКА“

г) В точка 73 уводното изречение се заменя със следния текст:

„73. Експозициите към институции, за които се прилагат точки 29—32, и експозициите към предприятия, за които има краткосрочна кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 7 в зависимост от това, към коя от шестте степени в скалата за кредитно качество на оценките на приемливите АВКО се отнася според компетентните органи кредитната им оценка:“

д) Добавя се следната точка 90:

„90. Стойността на експозицията по лизингови договори е равна на дисконтираните минимални лизингови вноски. Минималните лизингови вноски са плащанията през периода на лизинга, които лизингополучателят е длъжен или може да бъде задължен да прави, и всяка изгодна опция за покупка (т.е. опция, чието упражняване е достатъчно сигурно). В минималните лизингови вноски се включва и гарантираната остатъчна стойност, отговаряща на всички условия от приложение VIII, част 1, точки 26, 27 и 28 по отношение на признаването на доставчици на защита, както и по отношение на минималните изисквания за признаване на други видове гаранции, предвидени в приложение VIII, част 2, точки 14—19. Тези експозиции се отнасят към съответния клас експозиции съгласно член 79. Когато експозицията е остатъчна стойност на имоти по лизингов договор, рисково претеглените размери на експозициите се изчисляват по следния начин: 1/t * 100 % * стойността на експозицията, където t е по-голямото число измежду 1 и закръгления до цяло число брой на оставащите години по лизинговия договор.“

3. Приложение VII, част 1 се изменя, както следва:

а) Точка 25 се заменя със следния текст:

„25. Рисково претегленият размер на експозициите е равен на потенциалната загуба по капиталовите експозиции на кредитната институция, която се изчислява чрез вътрешни модели за стойност под риск при използване на 99-процентов едностранен доверителен интервал за разликата между реализираните тримесечни доходности и съответния безрисков лихвен процент, изчислен въз основа на извадка за достатъчно дълъг период, и която се умножава по 12,5. Рисково претеглените размери на експозициите на равнището на капиталовия портфейл не могат да бъдат по-малки от сумите на минималните размери на рисково претеглените експозиции съгласно PD/LGD подхода и съответните размери на очакваните загуби, които са умножени по 12,5 и изчислени въз основа на стойностите на PD, изложени в част 2, точка 24, и на съответните стойности на LGD, изложени в част 2, точки 25 и 26.“

б) Точка 27 се заменя със следния текст:

„27. Рисково претеглените размери на експозициите се изчисляват по следната формула:

Рисково претеглен размер на експозицията = 100 % * стойността на експозицията,

освен когато експозицията е остатъчна стойност на имоти, отдадени по лизингов договор, в който случай рисково претегленият размер се изчислява по следния начин:

1/t * 100 % * стойността на експозицията,

където t е по-голямото число измежду 1 и закръгления до цяло число брой на оставащите години по лизинговия договор.“

4. Приложение VII, част 2 се изменя, както следва:

а) Точка 13, буква в) се заменя със следния текст:

„в) за експозиции, възникващи по напълно или почти напълно обезпечени сделки с деривативни инструменти (изброени в приложение IV), както и за експозиции по напълно или почти напълно обезпечени маржин заемни сделки, които са предмет на рамково споразумение за нетиране, M е среднопретегленият остатъчен срок до падежа на сделките, като M е най-малко 10 дни. За репо сделки или сделки по предоставяне или получаване на заем в ценни книжа или стоки, които са предмет на рамково споразумение за нетиране, M е равно на среднопретегления остатъчен срок до падежа на сделките, като M е най-малко 5 дни. За претеглянето на остатъчния срок до падежа се използва условната стойност на всяка сделка;“

б) В точка 14 уводното изречение се заменя със следния текст:

„14. Независимо от разпоредбите на точка 13, букви а), б), в), г) и д), M е най-малко един ден за:“

5. В приложение VII, част 4 точка 96 се заменя със следния текст:

„96. Изискванията в точки 97—104 не се прилагат за гаранции, предоставени от институции, централни правителства и централни банки и предприятия, които отговарят на изискванията на приложение VIII, част 1, точка 26, буква ж), ако кредитната институция е получила одобрение да прилага правилата на членове 78—83 за експозиции към такива субекти. В този случай се прилагат изискванията на членове 90—93.“

6. Приложение VIII, част 1 се изменя, както следва:

а) В точка 9 се добавя следната алинея:

„Ако предприятието за колективно инвестиране не е ограничено до инвестиране в инструменти, които са приемливи за признаване по точки 7 и 8, дяловите единици могат да бъдат признавани за обезпечение със стойността на приемливите активи, ако предприятието за колективно инвестиране е инвестирало в неприемливи активи в най-високата разрешена от правомощията му степен. Когато неприемливите активи могат да имат отрицателна стойност поради задължения или условни задължения, произтичащи от собственост, кредитната институция изчислява общата стойност на неприемливите активи и намалява стойността на приемливите активи със стойността на неприемливите активи, ако последната е отрицателна като общ сбор.“

б) В точка 11 се добавя следната алинея:

„Ако предприятието за колективно инвестиране не е ограничено до инвестиране в инструменти, които са приемливи за признаване по точки 7 и 8 и позициите по буква а) от настоящата точка, дяловите единици могат да бъдат признавани за обезпечение със стойността на приемливите активи, ако предприятието за колективно инвестиране е инвестирало в неприемливи активи в най-високата разрешена от правомощията му степен. Когато неприемливите активи могат да имат отрицателна стойност поради задължения или условни задължения, произтичащи от собственост, кредитната институция изчислява общата стойност на неприемливите активи и намалява стойността на приемливите активи със стойността на неприемливите активи, ако последната е отрицателна като общ сбор.“

7. Приложение VIII, част 2 се изменя, както следва:

а) Точка 13 се заменя със следния текст:

„13. За да бъдат признати за приемливи животозастрахователните полици, които са заложени в полза на кредитиращата кредитна институция, трябва да бъдат изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) животозастрахователната полица е публично заложена или прехвърлена в полза на кредитиращата институция;

б) застрахователното дружество, което е издало животозастрахователната полица, е уведомено за залога или прехвърлянето на полицата, в резултат на което не може да изплаща суми, платими по договора, без съгласието на кредитиращата кредитна институция;

в) кредитиращата кредитна институция има право да анулира полицата и да получи своевременно откупната стойност в случай на неизпълнение от страна на кредитополучателя;

г) кредитиращата кредитна институция бива уведомявана за всички случаи на неплащане по полицата от страна на титуляря на полицата;

д) кредитната защита е предоставена за срока на кредита. Когато това не е възможно, защото застрахователното взаимоотношение приключва преди края на взаимоотношението по кредита, кредитната институция се подсигурява, че сумата, произтичаща от застрахователния договор, служи като обезпечение на кредитната институция до края на срока на кредитното споразумение;

е) залогът или прехвърлянето трябва да са правно валидни и приложими във всички съответни юрисдикции в момента на сключването на кредитното споразумение;

ж) откупната стойност е обявена от дружеството, което е издало животозастрахователната полица, и е неснижаема по размер;

з) откупната стойност подлежи на своевременно плащане при поискване;

и) откупната стойност не може да бъде изисквана без съгласието на кредитната институция;

й) застрахователното дружество, което издава животозастрахователната полица, се подчинява на разпоредбите на Директива 2002/83/ЕО и Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*) или е обект на надзор от страна на компетентен орган на трета държава, прилагащ надзорни и регулаторни разпоредби, които са най-малко еквивалентни на прилаганите в Общността разпоредби.

(*) ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28.“

б) В точка 16 уводното изречение се заменя със следния текст:

„16. Когато дадена експозиция е защитена с гаранция, покрита от своя страна с контрагаранция от централно правителство или централна банка, от регионално правителство или местни органи на властта, от организация от публичния сектор, вземанията от които се третират като вземания от централното правителство, в чиято юрисдикция са регистрирани съгласно членове 78—83, международна банка за развитие или международна организация, получаваща 0 % рисково тегло съгласно или по силата на членове 78—83, или организация от публичния сектор, вземанията от която се третират като вземания от кредитни институции съгласно членове 78—83, експозицията може да се третира като защитена с гаранция, издадена от въпросния субект, при положение че са спазени следните условия:“

8. Приложение VIII, част 3 се изменя, както следва:

а) Точка 24 се заменя със следния текст:

„24. Опростеният метод за финансово обезпечение може да се прилага само когато рисково претегленият размер на експозициите е изчислен съгласно членове 78—83. Една кредитна институция не може да прилага едновременно опростения метод за финансово обезпечение и разширения метод за финансово обезпечение освен за целите на член 85, параграф 1 и член 89, параграф 1. Кредитните институции трябва да докажат на компетентните органи, че това едновременно прилагане на двата метода по изключение не се извършва избирателно с цел намаляване на минималните капиталови изисквания и не води до регулаторен арбитраж.“

б) Точка 26 се заменя със следния текст:

„26. Рисковото тегло, което би било определено съгласно членове 78—83, ако кредиторът има пряка експозиция към инструмента на обезпечението, се определя за тези части от стойностите на експозицията, които са обезпечени от пазарната стойност на признатото обезпечение. За тази цел стойността на експозицията на задбалансова позиция от изброените в приложение II е равна на 100 % от стойността ѝ, а не на стойността на експозицията, посочена в член 78, параграф 1. Рисковото тегло на обезпечената част е минимум 20 % с изключение на случаите, посочени в точки 27—29. Останалата част от стойността на експозицията получава рисковото тегло, което би било определено за необезпечена експозиция към контрагента съгласно членове 78—83.“

в) В точка 33 определението на променливата „E“ се заменя със следния текст:

„E“ е стойността на експозицията, както би била определена съгласно членове 78—83 или членове 84—89, ако експозицията не бе обезпечена. За тази цел за кредитните институции, изчисляващи рисково претегления размер на експозициите съгласно членове 78—83, стойността на експозицията на дадена задбалансова позиция, посочена в приложение II, е равна на 100 % от стойността ѝ, а не на стойността на експозицията, посочена в член 78, параграф 1; за кредитните институции, изчисляващи рисково претеглените размери на експозициите съгласно членове 84—89, стойността на експозицията на позициите, посочени в приложение VII, част 3, точки 9—11, се изчислява, като се използва конверсионен коефициент 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в споменатите точки.

г) В точка 69 се добавя следното изречение:

„За тази цел стойността на експозицията на позициите, посочени в приложение VII, част 3, точки 9, 10 и 11, се изчислява, като се използва конверсионен коефициент или процент от 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в споменатите точки.“

д) Точка 75 се заменя със следния текст:

„75. Когато правото на преценка, предвидено в точка 73, е упражнено от компетентните органи на дадена държава-членка, компетентните органи на друга държава-членка могат да разрешат на кредитните си институции да присъждат рисковите тегла, позволени съгласно третирането по точка 73, по отношение на експозициите, които са обезпечени с жилищни или търговски недвижими имоти, намиращи се на територията на първата държава-членка, при спазване на същите условия, които са приложени в първата държава-членка.“

е) Точка 80 се заменя със следния текст:

„80. Когато са спазени условията, посочени в част 2, точка 13, частта от експозицията, която е обезпечена с текущата откупна стойност на кредитната защита съгласно част 1, точка 24, получава:

а) рисковите тегла, посочени в точка 80а, когато за експозицията се прилагат разпоредбите на членове 78—83; или

б) LGD в размер на 40 %, когато за експозицията се прилагат членове 84—89, но не и собствените оценки на кредитната институция за LGD.

В случай на валутно несъответствие текущата откупна стойност се намалява съгласно точка 84, като стойността на кредитната защита е текущата откупна стойност на животозастрахователната полица.“

ж) След точка 80 се вмъква следната нова точка 80а:

„80а. За целите на точка 80, буква а) следните рискови тегла се определят въз основа на рисковото тегло, определено за първостепенна необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица:

а) рисково тегло 20 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се определя рисково тегло 20 %;

б) рисково тегло 35 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се определя рисково тегло 50 %;

в) рисково тегло 70 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се определя рисково тегло 100 %;

г) рисково тегло 150 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се определя рисково тегло 150 %.“

з) Точка 87 се заменя със следния текст:

„87. За целите на член 80 „g“ е рисковото тегло, което трябва да бъде определено за експозиция, чиято стойност (E) е напълно защитена посредством защита с гаранция ($G_A$), където:

E е стойността на експозицията съгласно член 78; за тази цел стойността на експозицията на задбалансова позиция от изброените в приложение II е 100 % от стойността ѝ, а не стойността на експозицията, посочена в член 78, параграф 1;

g е рисковото тегло на експозициите към доставчика на защитата, както е посочено в членове 78—83; и

$G_A$ е стойността на G*, изчислена съгласно точка 84 и допълнително коригирана за падежни несъответствия, както е предвидено в част 4.“

и) В точка 88 определението на променливата „E“ се заменя със следния текст:

„E е стойността на експозицията съгласно член 78. За тази цел стойността на експозицията на задбалансова позиция от изброените в приложение II е 100 % от стойността ѝ, а не стойността на експозицията, посочена в член 78, параграф 1;“

й) Точки 90, 91 и 92 се заменят със следния текст:

„90. За покритата част от стойността на експозицията (E) (въз основа на коригираната стойност на кредитната защита $G_A$) вероятността за неизпълнение (PD) за целите на приложение VII, част 2 може да бъде PD на доставчика на защитата или PD между тази на кредитополучателя и тази на гаранта, ако се счита, че не е оправдано пълно заместване. В случая на подчинени експозиции и неподчинена защита с гаранции стойността на загубата при неизпълнение (LGD), която трябва да бъде приложена за целите на приложение VII, част 2, може да бъде стойността, която съответства на първостепенни вземания.

91. За всяка непокрита част от експозицията (E) вероятността за неизпълнение (PD) е тази на кредитополучателя, а стойността на загубата при неизпълнение (LGD) е тази на базисната експозиция.

92. $G_A$ е стойността на G*, изчислена съгласно точка 84 и допълнително коригирана за падежни несъответствия, както е предвидено в част 4. E е стойността на експозицията съгласно приложение VII, част 3. За тази цел стойността на експозицията на позициите, посочени в приложение VII, част 3, точки 9—11, се изчислява, като се използва конверсионен коефициент или процент в размер на 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в споменатите точки.“

9. Приложение IX, част 2 се изменя, както следва:

а) Точка 1 се изменя, както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„1. Кредитната институция инициатор на традиционна секюритизация може да изключи секюритизирани експозиции от изчислението на рисково претеглените размери на експозицията и очакваните размери на загубата, ако е изпълнено едно от следните две условия:

а) смята се, че значителен кредитен риск, свързан със секюритизираните експозиции, е прехвърлен на трети страни;

б) кредитната институция инициатор прилага рисково тегло 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които държи в тази секюритизация, или приспада тези секюритизиращи позиции от собствен капитал съгласно член 57, буква с).“

ii) след уводното изречение се вмъкват следните точки от 1а до 1г:

„1а. В посочените по-долу случаи се смята, че има прехвърляне на значителен кредитен риск, освен ако компетентният орган реши в конкретен случай, че възможното намаление на рисково претеглените размери на експозициите, което кредитната институция инициатор би постигнала чрез тази секюритизация, не е обосновано със съответстващо прехвърляне на кредитен риск на трети страни:

а) рисково претеглените размери на експозициите на секюритизиращите позиции тип „мецанин“, държани от кредитната институция инициатор в тази секюритизация, не надхвърлят 50 % от рисково претеглените размери на експозициите на всички секюритизиращи позиции тип „мецанин“, съществуващи в тази секюритизация;

б) когато в дадена секюритизация няма секюритизиращи позиции тип „мецанин“, а инициаторът може да докаже, че стойността на експозицията на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от собствения капитал или за които би било определено рисково тегло 1 250 %, надхвърля със значителен марж обоснованата оценка на очакваната загуба по секюритизираните позиции, кредитната институция инициатор не може да държи повече от 20 % от стойностите на експозициите, които биха подлежали на приспадане от собствения капитал или за които би било определено рисково тегло 1 250 %.

1б. За целите на точка 1а секюритизиращи позиции тип „мецанин“ са секюритизиращи позиции, за които се прилага рисково тегло под 1 250 % и които са с по-ниска степен на обезпечение от първостепенните позиции в тази секюритизация и с по-ниска степен на обезпечение от всяка секюритизираща позиция в тази секюритизация, за която:

а) при секюритизираща позиция по част 4, точки 6—36 се определя степен 1 по скалата за кредитно качество; или

б) при секюритизираща позиция по част 4, точки 37—76 се определя степен 1 или 2 по скалата за кредитно качество съгласно част 3.

1в. Като алтернатива на точки 1а и 1б може да се смята, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен, ако компетентният орган е убеден, че дадена кредитна институция има въведени политики и методология, които гарантират, че възможните намаления на капиталовите изисквания, постигани от инициатора чрез секюритизацията, са обосновани със съразмерно прехвърляне на кредитен риск към трети страни. Компетентните органи се убеждават в това само ако кредитната институция инициатор може да докаже, че такова прехвърляне на риск към трети страни се признава и за целите на вътрешното управление на риска, и за разпределението на капитала на кредитната институция.

1г. В допълнение към точки 1—1в трябва да бъдат спазени и всички изброени по-долу условия:“

б) Точка 2 се изменя, както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„2. Кредитна институция инициатор на синтетична секюритизация може да изчислява рисково претеглените размери на експозициите и при необходимост — очакваните размери на загубите, за секюритизираните експозиции в съответствие с точки 3 и 4, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) смята се, че значителен риск е бил прехвърлен към трети страни чрез обезпечена кредитна защита или чрез кредитна защита с гаранции;

б) кредитната институция инициатор прилага рисково тегло 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които държи в тази секюритизация, или приспада тези секюритизиращи позиции от собствения капитал съгласно член 57, буква с).“

ii) след уводното изречение се вмъкват следните точки от 2а до 2г:

„2а. Ако едно от посочените по-долу условия е спазено, се смята, че има прехвърляне на значителен кредитен риск, освен ако компетентният орган реши в конкретен случай, че възможното намаление на рисково претеглените размери на експозициите, което кредитната институция инициатор би постигнала чрез тази секюритизация, не е обосновано със съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни:

а) рисково претеглените размери на експозициите на секюритизиращите позиции тип „мецанин“, държани от кредитната институция инициатор в тази секюритизация, не надхвърлят 50 % от рисково претеглените размери на експозициите на всички секюритизиращи позиции тип „мецанин“, съществуващи в тази секюритизация;

б) когато в дадена секюритизация няма секюритизиращи позиции тип „мецанин“, а инициаторът може да докаже, че стойността на експозицията на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от собствения капитал или за които би било определено рисково тегло 1 250 %, надхвърля със значителен марж обоснованата оценка на очакваната загуба по секюритизираните позиции, кредитната институция инициатор не държи повече от 20 % от стойностите на експозициите, които биха подлежали на приспадане от собствения капитал или за които би било определено рисково тегло 1 250 %.

2б. За целите на точка 2а секюритизиращи позиции тип „мецанин“ са секюритизиращи позиции, за които се прилага рисково тегло под 1 250 % и които са с по-ниска степен на обезпечение от първостепенните позиции в тази секюритизация и с по-ниска степен на обезпечение от всяка секюритизираща позиция в тази секюритизация, за която:

а) при секюритизираща позиция по част 4, точки 6—36 се определя степен 1 по скалата за кредитно качество; или

б) при секюритизираща позиция по част 4, точки 37—76 се определя степен 1 или 2 по скалата за кредитно качество съгласно част 3.

2в. Като алтернатива на точки 2а и 2б може да се смята, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен, ако компетентният орган е убеден, че дадена кредитна институция има въведени политики и методология, които гарантират, че възможните намаления на капиталовите изисквания, постигани от инициатора чрез секюритизацията, са обосновани със съразмерно прехвърляне на кредитен риск към трети страни. Компетентните органи се убеждават в това само ако кредитната институция инициатор може да докаже, че такова прехвърляне на риск към трети страни се признава и за целите на вътрешното управление на риска и за разпределението на капитала на кредитната институция.

2г. Освен това прехвърлянето на риск трябва да отговаря на следните условия:“

10. Приложение IX, част 4 се изменя, както следва:

а) В точка 13 уводното изречение се заменя със следния текст:

„За определянето на стойността на експозицията може да се приложи конверсионен коефициент 50 % спрямо номиналния размер на ликвидното улеснение, когато са спазени следните условия:“

б) Точки 2.4.2 и 14 се заличават,

в) Точка 48 се заличава,

г) Точки 3.5.1 и 56 се заличават.

11. В приложение X, част 2 точка 1 се заменя със следния текст:

„1. Капиталовото изискване за операционния риск се изчислява като средна стойност за период от три години на годишните сборове на капиталовите изисквания по групи дейности съгласно таблица 2. За всяка дадена година отрицателните капиталови изисквания (дължащи се на отрицателни брутни приходи) във всяка група дейности може да компенсира без ограничения положителните капиталови изисквания в другите групи. Когато обаче съвкупните капиталови изисквания за всички групи дейности през дадена година са отрицателни, числителят във формулата за годината е нула.“

12. Приложение X, част 3 се изменя, както следва:

а) Точка 14 се заменя със следния текст:

„14. Кредитните институции трябва да могат да разпределят своите вътрешни исторически данни за загубите по групите дейности, определени в част 2, и по видовете събития, определени в част 5, и да предоставят тези данни на компетентните власти при поискване. Водещите до загуба събития, които засягат цялата институция, могат при изключителни обстоятелства да бъдат отнесени към допълнителна група дейности, наречена „корпоративни позиции“. Трябва да има документирани обективни критерии за разпределяне на загубите по посочените групи дейности и видове събития. Загубите от операционен риск, които са свързани с кредитния риск и които исторически са включвани във вътрешната база данни за кредитния риск, трябва да се записват в базата данни за операционния риск и да се идентифицират отделно. Такива загуби не подлежат на изискване за покритие на операционен риск, доколкото продължават да се третират като кредитен риск за целите на изчисляването на минималните капиталови изисквания. Загубите от операционен риск, които са свързани с пазарни рискове, се включват в обхвата на капиталовото изискване за операционен риск.“

б) Точка 29 се заменя със следния текст:

„29. Намаляването на капиталовото изискване, произтичащо от признаването на застраховките и другите механизми за прехвърляне на риск, не може да превишава 20 % от капиталовото изискване за операционен риск преди признаването на техниките за редуциране на риска.“

13. В приложение XII, част 2, точка 10 се добавят следните букви г) и д):

„г) най-високият, най-ниският и средният дневен размер на стойността под риск през отчетния период и размерът на стойността под риск към края на периода;

д) сравнение между дневните размери на стойността под риск, изчислявани в края на деня, и еднодневните промени в стойността на портфейла до края на следващия работен ден, както и анализ на всички важни случаи на превишение през отчетния период.“

14. В приложение XII, част 3 точка 3 се заменя със следния текст:

„3. Кредитните институции, които прилагат подхода по член 105 за изчисляването на капиталовите изисквания за операционен риск, оповестяват описание на използването на застраховане и други механизми за прехвърляне на риск за целите на редуцирането на риска.“

*Член 2*

1. Държавите-членки приемат и публикуват не по-късно от 31 октомври 2010 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на посочените разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Те прилагат посочените разпоредби от 31 декември 2010 г.

Когато държавите-членки приемат посочените разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

*Член 3*

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

*Член 4*

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 27 юли 2009 година.

*За Комисията*

Charlie McCREEVY

*Член на Комисията*